ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 17.11.2025
COM(2025) 708 final

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 33 του κανονισμού (ΕΕ) 2022/2065 και την αλληλεπίδραση του εν λόγω κανονισμού με άλλες νομικές πράξεις

{SWD(2025) 368 final}

I. Εισαγωγή

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2022/2065 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 (στο εξής: πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες)[1] αποτελεί ορόσημο για το πλαίσιο ψηφιακής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες και ο κανονισμός (ΕΕ) 2022/1925 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2022 (στο εξής: πράξη για τις ψηφιακές αγορές)[2] αποτελούν τους δύο πυλώνες του εγχειριδίου κανόνων για το ψηφιακό περιβάλλον της ΕΕ —ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο που διέπει τις ψηφιακές υπηρεσίες που λειτουργούν στην ευρωπαϊκή εσωτερική αγορά. Η πράξη για τις ψηφιακές αγορές διασφαλίζει τη δικαιοσύνη και τη δυνατότητα διεκδίκησης στις ψηφιακές αγορές, ενώ η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες καθορίζει ένα οριζόντιο και γενικό πλαίσιο με σκοπό τη διασφάλιση ενός ασφαλούς, προβλέψιμου και αξιόπιστου επιγραμμικού περιβάλλοντος στο οποίο προστατεύονται δεόντως τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης). Η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες αποσκοπεί στην αντιμετώπιση της διάδοσης παράνομου περιεχομένου στο διαδίκτυο και των κοινωνικών κινδύνων που μπορεί να προκαλέσει η διάδοση παραπληροφόρησης και άλλου περιεχομένου, ενισχύοντας τη θέση των αποδεκτών και άλλων θιγόμενων μερών και διασφαλίζοντας την ουσιαστική υποχρέωση λογοδοσίας των παρόχων ενδιάμεσων υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προκαλούν κοινωνικούς κινδύνους σε συστημική έκταση και με συστημικό αντίκτυπο στην Ένωση.

Η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες και η διακυβέρνηση των ενδιάμεσων υπηρεσιών σε ολόκληρη την Ένωση βασίζονται σταθερά στη διαφάνεια, την ουσιαστική υποχρέωση λογοδοσίας και το κράτος δικαίου, με την προοπτική να αποτελέσουν τον ακρογωνιαίο λίθο της διακυβέρνησης των πλατφορμών. Η παρούσα έκθεση δημοσιεύεται σε ένα σχετικά πρώιμο αλλά σημαντικό στάδιο όσον αφορά την εφαρμογή της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες —μόλις 18 μήνες μετά την έναρξη εφαρμογής της πράξης.

II. Γενική αξιολόγηση της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες

Σύμφωνα με το άρθρο 91 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, η Επιτροπή καλείται να διενεργήσει αξιολόγηση και να υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, έως τις 17 Νοεμβρίου 2025, σχετικά με α) την εφαρμογή του άρθρου 33 της εν λόγω πράξης, συμπεριλαμβανομένου του πεδίου εφαρμογής των παρόχων ενδιάμεσων υπηρεσιών που καλύπτονται από τις υποχρεώσεις που ορίζονται στο κεφάλαιο III τμήμα 5 του εν λόγω κανονισμού, και β) την αλληλεπίδραση της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες με τις νομικές πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 3 και 4 του εν λόγω κανονισμού.

[1] Κανονισμός (ΕΕ) 2022/2065 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 2022, σχετικά με την ενιαία αγορά ψηφιακών υπηρεσιών και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/31/ΕΚ (πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες) (ΕΕ L 277 της 27.10.2022, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

[2] Κανονισμός (ΕΕ) 2022/1925, της 14ης Σεπτεμβρίου 2022, σχετικά με διεκδικήσιμες και δίκαιες αγορές στον ψηφιακό τομέα και για την τροποποίηση των οδηγιών (ΕΕ) 2019/1937 και (ΕΕ) 2020/1828 (Πράξη για τις Ψηφιακές Αγορές) (ΕΕ L 265 της 12.10.2022, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/1925/oj).

Ως εκ τούτου, η έκθεση καλύπτει δύο πτυχές της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες.

Πρώτον, η Επιτροπή πρέπει να αξιολογήσει την πρακτική εφαρμογή του άρθρου 33 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, μεταξύ άλλων μέσω αξιολόγησης της διαδικασίας χαρακτηρισμού και απόσυρσης του χαρακτηρισμού πολύ μεγάλων επιγραμμικών πλατφορμών και πολύ μεγάλων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης με βάση τον αριθμό των μέσων μηνιαίων ενεργών αποδεκτών στην Ένωση και το πεδίο εφαρμογής των παρόχων ενδιάμεσων υπηρεσιών στους οποίους εφαρμόζονται οι ενισχυμένες υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο ΙΙΙ τμήμα 5 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες. Η πτυχή αυτή της έκθεσης ανταποκρίνεται στην προθυμία των συννομοθετών να εντάξουν ρήτρα βραχυπρόθεσμης επανεξέτασης, ώστε να καταστεί δυνατή η προσαρμογή, εάν χρειαστεί, του κατώτατου ορίου για τον χαρακτηρισμό πολύ μεγάλων επιγραμμικών πλατφορμών και πολύ μεγάλων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης.

Δεύτερον, η Επιτροπή καλείται να αξιολογήσει το οριζόντιο πεδίο εφαρμογής της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, εξετάζοντας και αποσαφηνίζοντας την πρακτική αλληλεπίδρασή της με υφιστάμενες τομεακές πράξεις και εθνικούς νόμους, όταν οι εν λόγω πράξεις προσδιορίζουν ή συμπληρώνουν την πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες. Αυτό ισχύει ιδίως για τις νομικές πράξεις που προσδιορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 3 και 4 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες δεδομένου ότι συνδέονται με το πεδίο εφαρμογής και τους στόχους της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες και δεδομένου ότι πρέπει να εξασφαλιστεί ένα συμπληρωματικό ενωσιακό νομικό πλαίσιο που διασφαλίζει με ουσιαστικό τρόπο την ασφάλεια του επιγραμμικού περιβάλλοντος. Πράγματι, με τη θέσπιση πλήρως εναρμονισμένου και οριζόντιου κανονιστικού πλαισίου το οποίο ρυθμίζει εξαντλητικά την παροχή ενδιάμεσων υπηρεσιών σε ολόκληρη την Ένωση, η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες αλληλεπιδρά αναπόφευκτα με την υφιστάμενη τομεακή νομοθεσία και με νέες πρωτοβουλίες που έχουν θεσπιστεί μετά την έκδοσή της. Ως εκ τούτου, η έκθεση συμβάλλει στην αξιολόγηση των αρχικών σταδίων των μέτρων εφαρμογής και επιβολής της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες και στη διασφάλιση της συνοχής, της ασφάλειας δικαίου και της συνεχούς αποτελεσματικότητας του ψηφιακού κεκτημένου της Ένωσης.

Με την παρούσα έκθεση, η Επιτροπή διαβιβάζει την αξιολόγησή της σχετικά με τα προαναφερθέντα ζητήματα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (στο εξής: έκθεση). Σε συνδυασμό με τα αυστηρά μέτρα επιβολής έναντι των παρόχων πολύ μεγάλων επιγραμμικών πλατφορμών και πολύ μεγάλων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης, η παρούσα έκθεση καταδεικνύει επίσης την αποφασιστικότητα της Επιτροπής να εφαρμόσει πρακτικά την πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες[3].

Η Επιτροπή τονίζει ότι η παρούσα έκθεση δεν αποσκοπεί στην επανεξέταση ή αναθεώρηση της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, η οποία παραμένει κεντρικός πυλώνας της αρχιτεκτονικής της ψηφιακής διακυβέρνησης της Ένωσης. Αντιθέτως, η έκθεση συμβάλλει στον εντοπισμό τομέων οι οποίοι ενδέχεται να χρειάζονται περαιτέρω εξέταση στο πλαίσιο του θεματολογίου απλούστευσης της Επιτροπής. Σκοπός της είναι να τροφοδοτήσει τις επικείμενες αξιολογήσεις και

[3] https://digital-strategy.ec.europa.eu/el/policies/dsa-enforcement.

επανεξετάσεις διαφόρων πράξεων, όπως η οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων[4] και η οδηγία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στην ψηφιακή ενιαία αγορά[5], καθώς και τις επικείμενες προτάσεις στο πλαίσιο του κεκτημένου για την προστασία των καταναλωτών ως μέρος της εξαγγελθείσας πράξης για την ψηφιακή δικαιοσύνη, οι οποίες προγραμματίζεται να υποβληθούν το 2026.

Η έκθεση συμβάλλει επίσης με χρήσιμο τρόπο στον εκτενή έλεγχο καταλληλότητας του ψηφιακού κεκτημένου της Ένωσης, ο οποίος θα ακολουθήσει τη δέσμη μέτρων Omnibus για τον ψηφιακό τομέα. Στο πλαίσιο του ελέγχου ψηφιακής καταλληλότητας θα αξιολογηθεί η συνολική συνοχή και ο σωρευτικός αντίκτυπος του ψηφιακού κεκτημένου της ΕΕ προκειμένου να προσδιοριστούν περαιτέρω δυνατότητες απλούστευσης.

2.1. Έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 33 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένου του πεδίου εφαρμογής των παρόχων ενδιάμεσων υπηρεσιών που καλύπτονται από τις υποχρεώσεις που ορίζονται στο κεφάλαιο III τμήμα 5 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες

Η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες εισάγει ένα νέο ασύμμετρο σύστημα, υιοθετώντας μια κλιμακωτή προσέγγιση όσον αφορά την κανονιστική ρύθμιση των ενδιάμεσων υπηρεσιών. Οι πιο βασικές υποχρεώσεις της πράξης εφαρμόζονται σε όλους τους παρόχους ενδιάμεσων υπηρεσιών, άλλες υποχρεώσεις εφαρμόζονται στους παρόχους υπηρεσιών φιλοξενίας και πρόσθετες υποχρεώσεις εφαρμόζονται στους παρόχους επιγραμμικών πλατφορμών και επιγραμμικών αγορών. Μια σειρά ενισχυμένων υποχρεώσεων δέουσας επιμέλειας εφαρμόζεται αποκλειστικά στους παρόχους πολύ μεγάλων επιγραμμικών πλατφορμών και πολύ μεγάλων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης.

Δεδομένου του καινοφανούς χαρακτήρα αυτής της ασύμμετρης προσέγγισης, κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων για την έγκριση της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, οι συννομοθέτες έκριναν αναγκαίο να αξιολογήσουν, λίγο μετά την έναρξη ισχύος και την πλήρη εφαρμογή της πράξης, αν το κατώτατο όριο που καθορίζεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 της εν λόγω πράξης καλύπτει τις συναφείς υπηρεσίες που προκαλούν συστημικούς κινδύνους.

Το κατώτατο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες αποσκοπεί στην καταγραφή των επιγραμμικών πλατφορμών και των επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης που —λόγω της εμβέλειάς τους— έχουν συστημικό αντίκτυπο στους αποδέκτες σε ολόκληρη την Ένωση και οδηγούν στην επιβολή ορισμένων ενισχυμένων υποχρεώσεων δέουσας επιμέλειας στους παρόχους των εν λόγω υπηρεσιών σύμφωνα με το κεφάλαιο III τμήμα 5 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες.

Στην αιτιολογική σκέψη 76 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες εξηγείται ότι οι πάροχοι πολύ μεγάλων επιγραμμικών πλατφορμών και πολύ μεγάλων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης θα

[4] Οδηγία 2010/13/ΕΕ, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2018/1808.

[5] Οδηγία (ΕΕ) 2019/790, της 17ης Απριλίου 2019, για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά (οδηγία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στην ψηφιακή ενιαία αγορά).

πρέπει να υπόκεινται στις αυστηρότερες δυνατές υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας, λόγω της εμβέλειας των υπηρεσιών τους. Ειδικότερα, διευκρινίζεται ότι οι πολύ μεγάλες επιγραμμικές πλατφόρμες και οι πολύ μεγάλες επιγραμμικές μηχανές αναζήτησης προκαλούν κοινωνικούς κινδύνους, οι οποίοι διαφέρουν ως προς την έκταση και τον αντίκτυπο από τους κινδύνους που προκαλούνται από μικρότερες πλατφόρμες, με αποτέλεσμα να έχουν μεγαλύτερο κοινωνικό αντίκτυπο στην Ένωση και να δημιουργούν συστημικούς κινδύνους. Τέτοια σημαντική εμβέλεια θεωρείται ότι υφίσταται όταν ο αριθμός των μέσων μηνιαίων ενεργών αποδεκτών των εν λόγω υπηρεσιών στην Ένωση υπερβαίνει το επιχειρησιακό κατώτατο όριο των 45 εκατομμυρίων, αριθμός ισοδύναμος με το 10 % του πληθυσμού της Ένωσης, το οποίο πρέπει να επικαιροποιείται. Σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, η Επιτροπή υποχρεούται πράγματι να προσαρμόσει το εν λόγω κατώτατο όριο, μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξης, όταν ο πληθυσμός της Ένωσης αυξάνεται ή μειώνεται τουλάχιστον κατά 5 % σε σχέση με τον πληθυσμό της το 2020. Ωστόσο, σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία της Eurostat, ο πληθυσμός της Ένωσης έχει αυξηθεί μόλις κατά 2,7 εκατομμύρια, ποσοστό πολύ χαμηλότερο από το προαναφερόμενο ποσοστό[6].

Στην αιτιολογική σκέψη 137 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες διευκρινίζεται επίσης ότι, δεδομένης της σημαντικής εμβέλειας των πολύ μεγάλων επιγραμμικών πλατφορμών και των πολύ μεγάλων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης στην Ένωση, η μη συμμόρφωσή τους με τις ειδικές υποχρεώσεις που ισχύουν για αυτές μπορεί να επηρεάσει σημαντικό αριθμό αποδεκτών των υπηρεσιών σε διάφορα κράτη μέλη και μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στην κοινωνία, ενώ παράλληλα ενδέχεται να είναι ιδιαίτερα πολύπλοκη η διαδικασία εντοπισμού και αντιμετώπισης της εν λόγω μη συμμόρφωσης.

Για τον προσδιορισμό των εν λόγω υπηρεσιών, το άρθρο 24 παράγραφος 2 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες προβλέπει υποχρεώσεις διαφάνειας κατά την υποβολή εκθέσεων για τους παρόχους επιγραμμικών πλατφορμών και για τους παρόχους επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης, οι οποίοι πρέπει να δημοσιεύουν στην επιγραμμική διεπαφή των υπηρεσιών τους, από τις 17 Φεβρουαρίου 2023 και στη συνέχεια ανά έξι μήνες, πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των μέσων μηνιαίων ενεργών αποδεκτών της εν λόγω υπηρεσίας. Το άρθρο 24 παράγραφος 3 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες εξουσιοδοτεί την Επιτροπή και τις εθνικές αρμόδιες αρχές να ζητούν τις εν λόγω πληροφορίες ή πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με τον υπολογισμό του αριθμού των μέσων μηνιαίων ενεργών αποδεκτών. Από την έναρξη εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων και έως την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας έκθεσης, η Επιτροπή έχει εκδώσει, σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 4 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, 23 αποφάσεις για τον χαρακτηρισμό επιγραμμικών πλατφορμών ως πολύ μεγάλων επιγραμμικών πλατφορμών και 2 αποφάσεις για τον χαρακτηρισμό επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης ως πολύ μεγάλων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης. Η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 5 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, εξέδωσε επίσης μία απόφαση για την απόσυρση του χαρακτηρισμού μίας επιγραμμικής πλατφόρμας ως πολύ μεγάλης επιγραμμικής πλατφόρμας[7].

[6] Βλ.: [demo_pjan] Πληθυσμός την 1η Ιανουαρίου ανά ηλικία και φύλο [τελευταία ενημέρωση στις 24 Οκτωβρίου 2025].

[7] Όλες οι πληροφορίες σχετικά με τους χαρακτηρισμούς και τα περαιτέρω μέτρα επιβολής διατίθενται στη διεύθυνση https://digital-strategy.ec.europa.eu/el/policies/list-designated-vlops-and-vloses.

Μια πρώτη δέσμη 19 χαρακτηρισμών εγκρίθηκε τον Απρίλιο του 2023, μόλις επτά μήνες μετά τη δημοσίευση της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες στην Επίσημη Εφημερίδα, με βάση τους αριθμούς χρηστών που δημοσιεύτηκαν από τους σχετικούς παρόχους σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες. Στη συνέχεια, τον Δεκέμβριο του 2023 η Επιτροπή χαρακτήρισε τρεις επιγραμμικές πλατφόρμες (ιδίως επιγραμμικές πλατφόρμες που διαδίδουν πορνογραφικό περιεχόμενο) ως πολύ μεγάλες επιγραμμικές πλατφόρμες και, τέλος, τον Απρίλιο του 2024 χαρακτήρισε μία ακόμα πορνογραφική επιγραμμική πλατφόρμα και δύο ταχέως αναπτυσσόμενες επιγραμμικές αγορές ως πολύ μεγάλες επιγραμμικές πλατφόρμες, επίσης σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 4 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες.

Για να δοθεί μια αίσθηση του γρήγορου ρυθμού εξέλιξης στον τομέα αυτόν, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, όταν εκδόθηκε η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες, ούτε η Temu ούτε η Shein παρείχαν ενδιάμεσες υπηρεσίες στην Ένωση. Ο πάροχος της Temu άρχισε να δραστηριοποιείται στην Ένωση τον Απρίλιο του 2023 με την υπηρεσία επιγραμμικής αγοράς του (δηλαδή μια επιγραμμική πλατφόρμα που επιτρέπει στους καταναλωτές να συνάπτουν εξ αποστάσεως συμβάσεις με εμπόρους κατά την έννοια της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες) και, έως τον Οκτώβριο του 2024, έξι μήνες μετά τον χαρακτηρισμό του με βάση τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή τη δεδομένη στιγμή, ο πάροχος της εν λόγω υπηρεσίας ανέφερε περίπου 93,7 εκατομμύρια μέσους μηνιαίους ενεργούς χρήστες στην Ένωση. Με τη σειρά της, η Shein, η οποία αρχικά δραστηριοποιούνταν ως λιανοπωλητής σε διάφορα κράτη μέλη, άρχισε να παρέχει ενδιάμεση υπηρεσία που επιτρέπει σε τρίτους εμπόρους να προσφέρουν αγαθά προς πώληση σε καταναλωτές (δηλαδή να παρέχουν υβριδική υπηρεσία) στην Ένωση τον Ιούνιο του 2023. Τον Φεβρουάριο του 2024 ο πάροχος της Shein ανέφερε 108 εκατομμύρια μέσους μηνιαίους ενεργούς αποδέκτες στην Ένωση και χαρακτηρίστηκε δύο μήνες αργότερα. Ο χαρακτηρισμός της Shein και της Temu κατά την πρώιμη ανάπτυξή τους στην αγορά της Ένωσης δείχνει ότι το κατώτατο όριο βασίζεται αποκλειστικά στην εμβέλεια και στην ικανότητα πρόκλησης κοινωνικών κινδύνων με συστημική διάσταση, και η διαδικασία επιτρέπει τον γρήγορο και αποτελεσματικό χαρακτηρισμό των υπηρεσιών που ενέχουν συστημικούς κινδύνους στην Ένωση.

Επιπλέον, το γεγονός ότι το κατώτατο όριο εφαρμόζεται σε κάθε ενδιάμεση υπηρεσία που εμπίπτει στον ορισμό της «επιγραμμικής πλατφόρμας» ή της «επιγραμμικής μηχανής αναζήτησης», κατά την έννοια του άρθρου 3 στοιχεία θ) και ι) της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, αντίστοιχα, επιτρέπει την προσαρμογή του χαρακτηρισμού των πολύ μεγάλων επιγραμμικών πλατφορμών και των πολύ μεγάλων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης σε ένα ταχέως μεταβαλλόμενο επιγραμμικό περιβάλλον. Υπό την έννοια αυτή, όχι μόνο ο αριθμός των αποφάσεων χαρακτηρισμού που εκδόθηκαν υπερέβη τις εκτιμήσεις που διατυπώθηκαν στην εκτίμηση των επιπτώσεων όσον αφορά τον αριθμό των χαρακτηρισμένων οντοτήτων[8], αλλά και οι κατηγορίες υπηρεσιών και λειτουργιών που προσφέρονται μέσω επιγραμμικών πλατφορμών και επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης και οι οποίες καλύπτονται από το κατώτατο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 ανταποκρίνονται επίσης στις αρχικές προβλέψεις. Πράγματι, οι χαρακτηρισμένες πολύ μεγάλες επιγραμμικές πλατφόρμες και πολύ μεγάλες

[8] Εκτίμηση των επιπτώσεων της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, μέρος 1, σελίδα 27, και μέρος 2 παράρτημα 4.

επιγραμμικές μηχανές αναζήτησης καλύπτουν ευρύ φάσμα κατηγοριών ενδιάμεσων υπηρεσιών[9], συμπεριλαμβανομένων των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, των αγορών, των πλατφορμών περιεχομένου που απευθύνεται σε ενήλικες, των καταστημάτων εφαρμογών και των μηχανών αναζήτησης.

Η παρούσα έκθεση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, μέχρι σήμερα, η κατηγοριοποίηση των ενδιάμεσων υπηρεσιών σε επιγραμμικές πλατφόρμες και επιγραμμικές μηχανές αναζήτησης στην πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες ανταποκρίνεται στον αρχικό της σκοπό και είναι επαρκώς προσαρμοσμένη στους στόχους της εν λόγω πράξης.

Όσον αφορά τις μελλοντικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Επιτροπή κατά τον χαρακτηρισμό των πολύ μεγάλων επιγραμμικών πλατφορμών και των πολύ μεγάλων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης, οι ενδιάμεσες υπηρεσίες εξελίσσονται προς την κατεύθυνση της παροχής υπηρεσιών, οι οποίες συχνά συνδυάζουν διαφορετικές λειτουργίες που εμπίπτουν σε διαφορετικούς νομικούς ορισμούς, ενώ οι δύο νομικές κατηγορίες της επιγραμμικής πλατφόρμας και της επιγραμμικής μηχανής αναζήτησης γίνονται ολοένα και πιο αλληλένδετες. Επιπλέον, ορισμένες λειτουργίες που εμπίπτουν σ' αυτές τις νομικές κατηγορίες συνδυάζονται συχνά με άλλες λειτουργίες που υπερβαίνουν το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω κατηγοριών, για παράδειγμα, επειδή αποτελούν υπηρεσίες διαπροσωπικών επικοινωνιών[10] ή επειδή δεν διαμεσολαβούν σε σχέση με περιεχόμενο τρίτων. Για παράδειγμα, αυτό συμβαίνει στην περίπτωση της Zalando, η οποία έχει χαρακτηριστεί ως πολύ μεγάλη επιγραμμική πλατφόρμα, όπου τα προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο απευθείας από τον πάροχο της εν λόγω υπηρεσίας εμφανίζονται μαζί με προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο από τρίτους πωλητές. Στην προκειμένη περίπτωση, η απόφαση χαρακτηρισμού αποτέλεσε αντικείμενο προσφυγής ακύρωσης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, το οποίο εξέδωσε την απόφασή του στην υπόθεση T-348/23, Zalando κατά Επιτροπής, στις 3 Σεπτεμβρίου 2025, επιβεβαιώνοντας τον εν λόγω χαρακτηρισμό[11].

Επιπλέον, όσον αφορά τα νέα επιχειρηματικά μοντέλα που βασίζονται σε συστήματα τεχνητής νοημοσύνης (ΤΝ), μπορεί επίσης να θεωρηθεί ότι παρέχουν ενδιάμεσες υπηρεσίες κατά την έννοια της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, μεταξύ άλλων μέσω επιγραμμικών πλατφορμών ή επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 στοιχεία θ) και ι) της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες. Εάν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι τα συστήματα τεχνητής νοημοσύνης εμπίπτουν στον ορισμό των επιγραμμικών πλατφορμών ή των επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης, οι εν λόγω υπηρεσίες θα υπόκεινται επίσης στις πλέον αυστηρές υποχρεώσεις που προβλέπονται στην πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες μόλις φτάσουν το καθορισμένο κατώτατο όριο.

Η εξέλιξη των παρεχόμενων λειτουργιών απαιτεί το πεδίο εφαρμογής των χαρακτηρισμένων πολύ μεγάλων επιγραμμικών πλατφορμών και πολύ μεγάλων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης να

[9] Περισσότερο απ' ό,τι προβλεπόταν αρχικά στην εκτίμηση των επιπτώσεων της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, μέρος 2, σελίδα 64.

[10] Κατά την έννοια της οδηγίας (ΕΕ) 2018/1972 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών (ΕΕ L 321 της 17.12.2018, σ. 36).

[11] ECLI:EU:T:2025:821.

είναι αρκετά ευρύ ώστε να λαμβάνονται υπόψη αυτές οι τεχνολογικές συνθήκες και οι συνθήκες της αγοράς. Δεδομένου ότι το άρθρο 34 παράγραφος 1 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες ορίζει ότι οι πάροχοι πολύ μεγάλων επιγραμμικών πλατφορμών και πολύ μεγάλων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης διενεργούν τις εκτιμήσεις κινδύνων που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο, μεταξύ άλλων, «*πριν από την εγκατάσταση λειτουργιών που είναι πιθανόν να έχουν κρίσιμο αντίκτυπο στους κινδύνους που εντοπίζονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο*», η Επιτροπή τονίζει πόσο σημαντικό είναι, για τους σκοπούς του χαρακτηρισμού ως πολύ μεγάλων επιγραμμικών πλατφορμών και πολύ μεγάλων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης, να λαμβάνεται υπόψη ο εξελικτικός χαρακτήρας τέτοιων λειτουργιών, οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή τονίζει επίσης τη σημασία άλλων υποχρεώσεων που επιβάλλονται στους παρόχους επιγραμμικών πλατφορμών και επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης που περιέχονται στην πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες για τους σκοπούς της αποτελεσματικής εφαρμογής του άρθρου 33 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων διαφάνειας κατά την υποβολή εκθέσεων που ορίζονται στο άρθρο 24 της εν λόγω πράξης και της υποχρεωτικής κατάρτισης εκθέσεων εκτίμησης κινδύνου πριν από την έναρξη νέων λειτουργιών βάσει του άρθρου 34 παράγραφος 1 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες.

Ως αποτέλεσμα των ανωτέρω, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι υπάρχοντες ορισμοί των κατηγοριών επιγραμμικών ενδιάμεσων υπηρεσιών στις οποίες εφαρμόζεται η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες μπορούν να αποτυπώσουν την ταχεία τεχνολογική εξέλιξη των ψηφιακών υπηρεσιών. Ωστόσο, δεδομένης της εξέλιξης της τεχνολογίας στον ψηφιακό κόσμο και στην παροχή επιγραμμικών υπηρεσιών, καθώς και των δυνητικά εκτεταμένων επιπτώσεων των εξελίξεων της αγοράς, μεταξύ άλλων λόγω της προόδου των λύσεων παραγωγικής ΤΝ, το συμπέρασμα αυτό ενδέχεται να χρειαστεί να επανεξεταστεί κατά τον χρόνο της αξιολόγησης της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 91 παράγραφος 2 της πράξης αυτής, η οποία αναμένεται να πραγματοποιηθεί έως τις 17 Νοεμβρίου 2027.

Η παρούσα έκθεση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το κατώτατο όριο που καθορίζεται στην πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες προκειμένου οι υπηρεσίες να υπόκεινται στις πλέον αυστηρές υποχρεώσεις —δηλαδή να υπάρχουν περισσότεροι από 45 εκατομμύρια μέσοι μηνιαίοι ενεργοί αποδέκτες της υπηρεσίας— έχει εκπληρώσει τον αρχικό του σκοπό και είναι καλά προσαρμοσμένο ώστε να καλύπτει τις υπηρεσίες που ενδέχεται να προκαλέσουν συστημικές ζημίες στην κοινωνία. Ως εκ τούτου, η παρούσα έκθεση επιβεβαιώνει την καταλληλότητα του εν λόγω κατώτατου ορίου.

2.2. Έκθεση σχετικά με τον τρόπο αλληλεπίδρασης της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες με άλλες νομικές πράξεις, ιδίως με τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 3 και 4

Η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες καθορίζει οριζόντιο πλαίσιο για τη διαφύλαξη ενός ασφαλούς, προβλέψιμου και αξιόπιστου επιγραμμικού περιβάλλοντος, μεταξύ άλλων με την εναρμόνιση των κανόνων σχετικά με ειδικές υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας προσαρμοσμένες σε ορισμένες ειδικές κατηγορίες παρόχων ενδιάμεσων υπηρεσιών. Ωστόσο, η πράξη για τις

ψηφιακές υπηρεσίες είναι «ουδέτερη ως προς το περιεχόμενο»: δεν ορίζει τι θα πρέπει να θεωρείται παράνομο ή επιβλαβές περιεχόμενο, θεσπίζει μόνο διαδικαστικές υποχρεώσεις και εγγυήσεις για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες εμφανίζεται τέτοιο περιεχόμενο στο διαδίκτυο. Ως εκ τούτου, η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες, εξ ορισμού, πρέπει να συμπληρωθεί με άλλες πράξεις του ενωσιακού ή του εθνικού δικαίου σε συμμόρφωση με το ενωσιακό δίκαιο. Επιπλέον, η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες συνυπάρχει με ειδικούς τομεακούς κανόνες που αντιμετωπίζουν συγκεκριμένα ζητήματα και μπορεί, σε τέτοιες περιπτώσεις, να εφαρμόζεται επίσης στις ενδιάμεσες υπηρεσίες.

Προκειμένου να συμμορφωθεί με την εντολή σύμφωνα με το άρθρο 91 παράγραφος 1 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, η Επιτροπή εντόπισε και ανέλυσε **54 πράξεις του ενωσιακού δικαίου** οι οποίες, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, αλληλεπιδρούν με την πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες. Αυτό περιλαμβάνει, όπως ορίζεται στο άρθρο 91 παράγραφος 1 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, τις νομικές πράξεις που απαριθμούνται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 (δηλαδή την οδηγία 2000/31/ΕΚ) και στο άρθρο 2 παράγραφος 4 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες[12], αλλά δεν περιορίζεται σ' αυτές. Ως εκ τούτου, οι νομικές πράξεις που έχουν αξιολογηθεί για τους σκοπούς του άρθρου 91 παράγραφος 1 στοιχείο β) της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες καλύπτουν διάφορους τομείς, όπως το ηλεκτρονικό εμπόριο και οι ψηφιακές αγορές, ο ψηφιακός τομέας, η ασφάλεια των προϊόντων, το περιβάλλον, η προστασία των δεδομένων και της ιδιωτικής ζωής, η πολιτική για τους καταναλωτές, ο οπτικοακουστικός τομέας, τα μέσα ενημέρωσης και η διανοητική ιδιοκτησία, ή η δημοκρατία, η ασφάλεια και η δικαιοσύνη.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, **η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες αλληλεπιδρά κατά τρόπο συμπληρωματικό** με άλλες πράξεις της ΕΕ, καθώς συχνά παραπέμπει ή βασίζεται σε υφιστάμενα πλαίσια, λειτουργεί ως βάση αναφοράς για τομεακούς κανόνες ή εφαρμόζεται παράλληλα για την επίτευξη σχετικών ή παρόμοιων κανονιστικών στόχων, αλλά με διαφορετικό πεδίο εφαρμογής, εστίαση ή κοινό. Σε περίπτωση αλληλεπικάλυψης, οι κανόνες που έχουν θεσπιστεί καθορίζουν γενικά κανόνες «σύγκρουσης νόμων», ώστε να προσδιορίζεται ποιος από τους κανόνες αυτούς εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση. Ως εκ τούτου, οι σύνδεσμοι αυτοί αλληλοενισχύονται και συμβάλλουν στη διαμόρφωση ενός συνεκτικού, ολοκληρωμένου και ενοποιημένου κανονιστικού πλαισίου για τις ψηφιακές υπηρεσίες στην ΕΕ.

[12] Περιλαμβάνει «[...] την οδηγία 2010/13/ΕΕ· το ενωσιακό δίκαιο σχετικά με τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα· τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/784· τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1148· τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1150· το ενωσιακό δίκαιο για την προστασία των καταναλωτών και την ασφάλεια των προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των κανονισμών (ΕΕ) 2017/2394 και (ΕΕ) 2019/1020 και των οδηγιών 2001/95/ΕΚ και 2013/11/ΕΕ· το ενωσιακό δίκαιο για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και ιδίως τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 και την οδηγία 2002/58/ΕΚ· το ενωσιακό δίκαιο στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, ιδίως τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 ή οποιαδήποτε νομική πράξη της Ένωσης για τη θέσπιση των κανόνων στον τομέα του εφαρμοστέου δικαίου στις συμβατικές και εξωσυμβατικές ενοχές· το ενωσιακό δίκαιο στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, ιδίως τον κανονισμό σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις· την οδηγία σχετικά με τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων για τον ορισμό νόμιμων εκπροσώπων με σκοπό τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών.».

Στο πλαίσιο αυτού του συμπληρωματικού νομικού πλαισίου, πολλές πράξεις θεωρείται ότι «συνδέονται» με την πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες, με αποτέλεσμα να αποτελούν απαραίτητη προσθήκη, για παράδειγμα με τον καθορισμό του τι θεωρείται παράνομο περιεχόμενο.

Επιπλέον, ορισμένες υποχρεώσεις στο πλαίσιο της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες αποτελούν κατ' επανάληψη αντικείμενο παραπομπών σε άλλες νομικές πράξεις. Ειδικότερα, οι απαιτήσεις ιχνηλασιμότητας των εμπόρων που ορίζονται στο άρθρο 30 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες και οι υποχρεώσεις συμμόρφωσης εκ σχεδιασμού που προβλέπονται στο άρθρο 31 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, οι οποίες είναι πιο περιοριστικές από τα προηγούμενα πλαίσια, αποτελούν συχνά αντικείμενο παραπομπών σε νέες τομεακές πράξεις, όπως ο κανονισμός για τις μπαταρίες[13], ο κανονισμός για τις βραχυχρόνιες μισθώσεις[14] και ο κανονισμός για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων[15], με αποτέλεσμα να συμπληρώνονται, μέσω τομεακών κανόνων, οι γενικές υποχρεώσεις που θεσπίζονται στο πλαίσιο της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, προκειμένου να αντιμετωπιστούν συγκεκριμένοι κίνδυνοι ή χαρακτηριστικά της αγοράς.

Σε περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων διαπιστώθηκε ότι οι κανόνες της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες εφαρμόζονται παράλληλα με άλλες παρόμοιες διατάξεις του ενωσιακού δικαίου, κάτι που εγείρει πιθανή ανασφάλεια δικαίου ή αδικαιολόγητες επιβαρύνσεις συμμόρφωσης. Οι αλληλεπικαλύψεις αυτές αφορούν κυρίως υποχρεώσεις σχεδιασμού και διαφάνειας, πράγμα που αναδεικνύει τη γενική ανάγκη, στο πλαίσιο του ενωσιακού δικαίου, για υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας για τις επιγραμμικές πλατφόρμες. Στους τομείς αυτούς, οι οποίοι προσδιορίζονται περαιτέρω στη συνέχεια, η σχέση μεταξύ της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες και της ειδικής τομεακής νομοθεσίας απαιτεί προσεκτική ανάλυση, ώστε να διασφαλιστεί η νομική σαφήνεια και η συνεκτική επιβολή.

- **Η διαφάνεια των όρων και προϋποθέσεων** και των **παραμέτρων κατάταξης των συστημάτων συστάσεων** επιβάλλεται από την πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες, καθώς και από διάφορες άλλες πράξεις, όπως ο κανονισμός για τις σχέσεις μεταξύ πλατφορμών και επιχειρήσεων[16], η οδηγία για τα δικαιώματα των καταναλωτών[17], η οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές[18] και ο κανονισμός για την πολιτική διαφήμιση[19], παρότι η εφαρμογή τους αφορά ένα στενότερο ή ευρύτερο σύνολο παρόχων. Αυτή η πληθώρα κανόνων μπορεί να

[13] Κανονισμός (ΕΕ) 2023/1542, της 12ης Ιουλίου 2023, σχετικά με τις μπαταρίες και τα απόβλητα μπαταριών, για την κατάργηση της οδηγίας 2006/66/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 (κανονισμός για τις μπαταρίες).
[14] Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1028 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 2024, για τη συλλογή και την κοινοχρησία δεδομένων που αφορούν υπηρεσίες βραχυχρόνιας μίσθωσης ακινήτων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1724.
[15] Κανονισμός (ΕΕ) 2023/988, της 10ης Μαΐου 2023, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων (κανονισμός για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων).
[16] Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1150, της 20ής Ιουνίου 2019, για την προώθηση της δίκαιης μεταχείρισης και της διαφάνειας για τους επιχειρηματικούς χρήστες επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης (κανονισμός για τις σχέσεις μεταξύ πλατφορμών και επιχειρήσεων).
[17] Οδηγία 2011/83/ΕΕ, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών (οδηγία για τα δικαιώματα των καταναλωτών).
[18] Οδηγία 2005/29/ΕΚ, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές (οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές).
[19] Κανονισμός (ΕΕ) 2024/900 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 2024, σχετικά με τη διαφάνεια και τη στόχευση της πολιτικής διαφημιστικής προβολής.

αυξήσει την επιβάρυνση συμμόρφωσης, καθώς απαιτεί από τους παρόχους να γνωστοποιούν παρόμοιες πληροφορίες πολλές φορές, αλλά σε διαφορετικούς μορφότυπους και τοποθεσίες.

- Πράξεις όπως ο κανονισμός για το τρομοκρατικό περιεχόμενο[20] και ο κανονισμός για τις σχέσεις μεταξύ πλατφορμών και επιχειρήσεων επιβάλλουν ειδική **υποχρέωση υποβολής εκθέσεων διαφάνειας**, με διαφορετικά χρονοδιαγράμματα από εκείνα της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, αλλά εν μέρει για το ίδιο περιεχόμενο. Ως εκ τούτου, οι πάροχοι πρέπει να καταρτίζουν διάφορες εκθέσεις για θέματα που αλληλεπικαλύπτονται, αλλά σε διαφορετικούς μορφότυπους και με διαφορετικά χρονοδιαγράμματα. Στην πράξη, η εν λόγω αλληλεπικάλυψη μπορεί να οδηγήσει σε υψηλότερο κόστος συμμόρφωσης και στον κίνδυνο ασυνεπούς δημοσίευσης δεδομένων, καθώς οι ίδιες αφαιρέσεις περιεχομένου μπορούν να αναφέρονται με διαφορετικό τρόπο στο πλαίσιο κάθε καθεστώτος.

- Διάφορες πράξεις, πέραν της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, θεσπίζουν υποχρεώσεις όσον αφορά **τον έλεγχο του περιεχομένου**, για παράδειγμα όσον αφορά **τους μηχανισμούς χειρισμού καταγγελιών και τις επιλογές προσφυγής των χρηστών**. Παρότι οι ουσιαστικοί στόχοι είναι ευθυγραμμισμένοι, τα πλαίσια επιβάλλουν ενίοτε παράλληλους μηχανισμούς που εφαρμόζονται ταυτόχρονα, με αποτέλεσμα την αλληλεπικάλυψη των διαδικασιών και όχι τη σύγκρουση υποχρεώσεων. Αυτό διαπιστώθηκε στην περίπτωση του κανονισμού για τις σχέσεις μεταξύ πλατφορμών και επιχειρήσεων, της οδηγίας για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων[21], της οδηγίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στην ψηφιακή ενιαία αγορά[22] ή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών. Οι εν λόγω μηχανισμοί υποβολής καταγγελιών συνεπάγονται επίσης πρόσθετες υποχρεώσεις ενημέρωσης των χρηστών. Υπάρχουν επίσης διάφορες υποχρεώσεις για τη θέσπιση **μηχανισμού ειδοποίησης και δράσης** (η οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων και η οδηγία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στην ψηφιακή ενιαία αγορά θεσπίζουν κανόνες για ειδική διαδικασία ειδοποίησης και δράσης), καθώς και παρόμοιες υποχρεώσεις για την παροχή σαφούς **αιτιολόγησης** για την ενημέρωση σχετικά με την απόφαση ελέγχου περιεχομένου που έχει ληφθεί (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, οδηγία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στην ψηφιακή ενιαία αγορά και κανονισμός για την πολιτική διαφήμιση).

- Η απαγόρευση του χειριστικού ή παραπλανητικού **σχεδιασμού**, που συχνά αναφέρεται ως παραπλανητικό μοτίβο, εξετάζεται σε διάφορα νομικά πλαίσια. Οι κανόνες αυτοί έχουν τον ίδιο στόχο, αλλά διαφέρουν ως προς το πεδίο εφαρμογής και την επιβολή τους, με αποτέλεσμα

[20] Κανονισμός (ΕΕ) 2021/784, της 29ης Απριλίου 2021, σχετικά με την πρόληψη της διάδοσης τρομοκρατικού περιεχομένου στο διαδίκτυο (κανονισμός για το τρομοκρατικό περιεχόμενο στο διαδίκτυο).

[21] Οδηγία 2010/13/ΕΕ, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2018/1808.

[22] Οδηγία (ΕΕ) 2019/790, της 17ης Απριλίου 2019, για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά (οδηγία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στην ψηφιακή ενιαία αγορά).

να δημιουργείται ένα πολύπλοκο κανονιστικό πλαίσιο (οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, πράξη για την τεχνητή νοημοσύνη[23], ΓΚΠΔ[24] και πράξη για τις ψηφιακές αγορές).

Επιπλέον, η πολυπλοκότητα του ψηφιακού νομοθετικού πλαισίου εντείνεται από τρεις συγκεκριμένους παράγοντες:

- Μετά την έκδοση της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, αρκετά κράτη μέλη θέσπισαν περαιτέρω εθνικούς νόμους, συμπεριλαμβανομένων υποχρεώσεων για τους παρόχους επιγραμμικών πλατφορμών. Ωστόσο, η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες αποτελεί πράξη πλήρους εναρμόνισης και διευκρινίζει ότι τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να θεσπίζουν ή να διατηρούν πρόσθετες εθνικές απαιτήσεις σχετικά με τα θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, καθώς αυτό θα έθιγε την άμεση και ομοιόμορφη εφαρμογή των πλήρως εναρμονισμένων κανόνων που ισχύουν για τους παρόχους ενδιάμεσων υπηρεσιών σύμφωνα με τους σκοπούς της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες (αιτιολογική σκέψη 9). Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή παραμένει σε εγρήγορση όσον αφορά τα εθνικά σχέδια νόμων που κοινοποιούνται σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/1535, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι διαδικτυακοί μεσάζοντες δεν υπόκεινται σε πρόσθετους κανονιστικούς φραγμούς εντός της ενιαίας αγοράς.
- Οι διάφορες νομοθεσίες προσεγγίζουν διαφορετικά τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις. Η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες εξαιρεί τους παρόχους επιγραμμικών πλατφορμών που χαρακτηρίζονται ως πολύ μικρές ή μικρές επιχειρήσεις κατά την έννοια της σύστασης 2003/361/ΕΚ, εκτός από εκείνους των οποίων οι υπηρεσίες έχουν χαρακτηριστεί ως πολύ μεγάλες επιγραμμικές πλατφόρμες, καθώς και πολύ μικρές και μικρές επιχειρήσεις, από τις υποχρεώσεις που ισχύουν για τους παρόχους επιγραμμικών πλατφορμών[25]. Ωστόσο, άλλες πράξεις επιβάλλουν συγκρίσιμες υποχρεώσεις στους παρόχους ενδιάμεσων υπηρεσιών που χαρακτηρίζονται ως **μικρές ή πολύ μικρές επιχειρήσεις**. Για παράδειγμα, ενώ η υποχρέωση διασφάλισης υψηλού επιπέδου ιδιωτικότητας, ασφάλειας και προστασίας για τους ανηλίκους σε επιγραμμικές πλατφόρμες που είναι προσβάσιμες σε ανηλίκους δεν ισχύει για παρόχους που χαρακτηρίζονται ως πολύ μικρές ή μικρές επιχειρήσεις (όπως ορίζονται ανωτέρω) βάσει της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, παρόμοιοι κανόνες εφαρμόζονται δυνάμει της οδηγίας για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων σε μικρές και πολύ μικρές πλατφόρμες διαμοιρασμού βίντεο. Ο κανονισμός για το τρομοκρατικό περιεχόμενο επιβάλλει υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων διαφάνειας στους παρόχους επιγραμμικών πλατφορμών όλων των μεγεθών, ενώ οι μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις εξαιρούνται από τις ίδιες υποχρεώσεις που προβλέπονται στην πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες, και ο κανονισμός για τις βραχυχρόνιες μισθώσεις επεκτείνει σε αγορές όλων των μεγεθών ορισμένες από τις διατάξεις της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες —οι οποίες βάσει της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες δεν ισχύουν για τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις.

[23] Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1689, της 13ης Ιουνίου 2024, για τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων σχετικά με την τεχνητή νοημοσύνη (κανονισμός για την τεχνητή νοημοσύνη).
[24] Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων).
[25] Σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2, το άρθρο 19 και το άρθρο 29 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες.

- Η προσέγγιση όσον αφορά την επιβολή διαφέρει μεταξύ των νομοθεσιών, καθώς οι πράξεις που έχουν προσδιοριστεί προβλέπουν διαφορετικά πλαίσια **επιβολής**, κάτι που ενισχύει τον κατακερματισμό: για παράδειγμα, ενώ η επιβολή της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες διέπεται από την αρχή της χώρας προέλευσης, στον βαθμό που τα κράτη μέλη στα οποία βρίσκεται η κύρια εγκατάσταση του παρόχου ενδιάμεσων υπηρεσιών είναι αποκλειστικά αρμόδια για την επιβολή και την εποπτεία της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, με εξαίρεση τους παρόχους πολύ μεγάλων επιγραμμικών πλατφορμών και πολύ μεγάλων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης, η επιβολή της νομοθεσίας που αφορά τα προϊόντα διέπεται από την αρχή της χώρας προορισμού. Κατά συνέπεια, η επιβολή της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εγκατάστασης του παρόχου (ή του νόμιμου εκπροσώπου του στην ΕΕ) —ή από την Επιτροπή— μπορεί να συμπίπτει με την επιβολή των άλλων πράξεων από τις αρχές που είναι εγκατεστημένες στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται η σχετική συμπεριφορά. Αυτό δημιουργεί κίνδυνο παράλληλων διαδικασιών για τις ίδιες πρακτικές, ανάλογα με το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο.

Τέλος, το **νομικό πλαίσιο εξελίσσεται συνεχώς**, ενώ βρίσκονται υπό διαπραγμάτευση περισσότερες πράξεις, τις οποίες έχει υποβάλει η Επιτροπή και οι οποίες αναμένεται να εγκριθούν τους προσεχείς μήνες, κάτι που θα μπορούσε να έχει σημαντικό αντίκτυπο στην πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες[26]. Είναι σημαντικό οι συννομοθέτες να παραμείνουν σε επαγρύπνηση προκειμένου να διασφαλίσουν τη συνοχή με τους οριζόντιους κανόνες και να αποφύγουν τις περιττές αλληλεπικαλύψεις και τον κατακερματισμό του εγχειριδίου κανόνων για το ψηφιακό περιβάλλον. Η Επιτροπή παραμένει προσηλωμένη στη δέσμευσή της να συμβάλει στη διαμόρφωση ενός νομικού περιβάλλοντος που θα τονώνει τη δημιουργία και την ανάπτυξη επιχειρήσεων και θα προστατεύει και θα ενδυναμώνει τους πολίτες με τον απλούστερο, ταχύτερο και αποτελεσματικότερο δυνατό τρόπο[27].

Η επικείμενη αξιολόγηση των καλυπτόμενων πράξεων, όπως η οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, η οδηγία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στην ψηφιακή ενιαία αγορά, ο κανονισμός για το τρομοκρατικό περιεχόμενο, ο κανονισμός για την εποπτεία της αγοράς, καθώς και η προετοιμασία της επικείμενης πράξης για την ψηφιακή δικαιοσύνη μετά τον έλεγχο καταλληλότητας της νομοθεσίας σχετικά με τους καταναλωτές για την ψηφιακή δικαιοσύνη, θα ληφθούν υπόψη στην παρούσα έκθεση.

[26] COM(2023) 366 [πρόταση οδηγίας σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικού χρήματος στην εσωτερική αγορά (PSD3)]· COM(2023) 367 [πρόταση κανονισμού σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (κανονισμός για τις υπηρεσίες πληρωμών — PSR)]· COM(2023) 258 [πρόταση κανονισμού για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα και της Τελωνειακής Αρχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τελωνειακή μεταρρύθμιση)]· COM(2023) 769 (πρόταση κανονισμού σχετικά με την καλή διαβίωση των σκύλων και γατών και την ιχνηλασιμότητά τους)· COM(2023) 420 [πρόταση οδηγίας για την τροποποίηση της οδηγίας 2008/98/ΕΚ για τα απόβλητα (αναθεώρηση της οδηγίας-πλαισίου για τα απόβλητα — απόβλητα κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων και τροφίμων)]· COM(2023) 462 [πρόταση κανονισμού σχετικά με την ασφάλεια των παιχνιδιών (κανονισμός για την ασφάλεια των παιχνιδιών — αναδιατύπωση)].

[27] Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών — Μια απλούστερη και ταχύτερη Ευρώπη: Ανακοίνωση για την εφαρμογή και την απλούστευση [COM(2025) 47 final].

III. Συνεισφορά ενδιαφερόμενων μερών και βάση τεκμηρίωσης

Η παρούσα έκθεση βασίζεται στην πείρα της Επιτροπής και στις παρατηρήσεις που ελήφθησαν από τα κράτη μέλη, τη βιομηχανία, τις επαγγελματικές ενώσεις και τις ενώσεις καταναλωτών και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, καθώς και σε έκθεση που ανατέθηκε σε εξωτερικό συνεργάτη.

Η Επιτροπή διεξήγαγε τρεις ειδικές έρευνες, οι οποίες απευθύνονται σε οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, συντονιστές ψηφιακών υπηρεσιών και άλλες εθνικές αρχές, καθώς και σε παρόχους ενδιάμεσων υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των πολύ μεγάλων επιγραμμικών πλατφορμών και των πολύ μεγάλων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης, και συγκέντρωσε συνολικά 97 απαντήσεις. Ιδιαίτερα αξιοσημείωτη είναι η συμμετοχή των ρυθμιστικών αρχών και των αρμόδιων αρχών που είναι υπεύθυνες για την επιβολή της τομεακής νομοθεσίας. Επιπλέον, ένα βασικό μέρος της ανάλυσης βασίζεται σε νομική ανάλυση, ιδίως υπό το πρίσμα της συνοχής των ερμηνειών στη νομολογία που παράγεται από το Γενικό Δικαστήριο και το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πλήρης ανάλυση των ερευνών περιλαμβάνεται στο παράρτημα IV του συνοδευτικού εγγράφου εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής.

Οι έρευνες αναδεικνύουν την **ευρεία συναίνεση σχετικά με την ανάγκη για σαφήνεια, συνοχή και συντονισμό** στο ψηφιακό κανονιστικό τοπίο της Ένωσης. Μολονότι η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες αποτελεί σημαντικό βήμα προόδου, η αλληλεπίδρασή της με άλλες πράξεις παραμένει πολύπλοκη. Για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική επιβολή, η προστασία των χρηστών και οι ισότιμοι όροι ανταγωνισμού για τις επιχειρήσεις, τα ενδιαφερόμενα μέρη ζητούν **εξορθολογισμένη καθοδήγηση, καλύτερη θεσμική συνεργασία και πρακτικά εργαλεία** που καθιστούν το κανονιστικό πλαίσιο πιο προσβάσιμο και προβλέψιμο.

- Όσον αφορά **την ευαισθητοποίηση και την κατανόηση των χρηστών**, όλες οι ομάδες ενδιαφερόμενων μερών συμφωνούν ότι **οι χρήστες έχουν περιορισμένη επίγνωση** της νομοθεσίας της ΕΕ που εξασφαλίζει την προστασία τους στο διαδίκτυο.
- Όσον αφορά τις πιθανές **αλληλεπικαλύψεις και συγκρούσεις μεταξύ των νομικών πράξεων της Ένωσης**, τα ενδιαφερόμενα μέρη που συμμετείχαν στη διαβούλευση συμφωνούν από κοινού ότι υπάρχει **πολύπλοκη αλληλεπίδραση μεταξύ της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες και άλλων νομικών πράξεων της Ένωσης** (οι πιο συχνά αναφερόμενες αλληλεπικαλύψεις αφορούν τον **ΓΚΠΔ**, την **οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές**, την **οδηγία για τα δικαιώματα των καταναλωτών**[28], την **οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων**, τον **κανονισμό για τις σχέσεις μεταξύ πλατφορμών και επιχειρήσεων** ή την **πράξη για την τεχνητή νοημοσύνη**) και ότι οι ασαφείς διατυπώσεις επηρεάζουν ιδιαίτερα τομείς όπως τα **παραπλανητικά μοτίβα**, η **επεξεργασία δεδομένων**, τα **συστήματα συστάσεων**, η **ασφάλεια των προϊόντων** και ο **έλεγχος περιεχομένου**. Τόσο οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών όσο και οι αρχές τονίζουν την **ανάγκη για σαφή καθοδήγηση** σχετικά με το ποιος κανονισμός εφαρμόζεται σε συγκεκριμένες καταστάσεις. Οι

[28] Οδηγία 2011/83/ΕΕ, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών (οδηγία για τα δικαιώματα των καταναλωτών).

πλέον συχνά αναφερόμενες προκλήσεις στο πλαίσιο αυτό αφορούν τον κατακερματισμό των νομικών υποχρεώσεων, την ασυνεπή επιβολή και την ασαφή ιεράρχηση των κανόνων.

- Όσον αφορά **τον θεσμικό συντονισμό και την επιβολή**, οι περισσότερες **αρχές** βασίζονται **στην άτυπη συνεργασία και την εσωτερική νομική ανάλυση** για την αντιμετώπιση αλληλεπικαλυπτόμενων κανονιστικών ζητημάτων, παρότι οι συγκρούσεις αρμοδιοτήτων παραμένουν σπάνιες. Υπάρχει **ευρεία συναίνεση σχετικά με την ανάγκη για ισχυρότερο διυπηρεσιακό συντονισμό**, κοινή καθοδήγηση και, ενδεχομένως, **μηχανισμό «υπηρεσίας μίας στάσης»** για τη διασυνοριακή επιβολή. Ειδικότερα, οι **πάροχοι πολύ μεγάλων επιγραμμικών πλατφορμών και πολύ μεγάλων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης** υποστηρίζουν την **εναρμονισμένη επιβολή και σαφέστερα σημεία επαφής**, ώστε να μειωθεί η διοικητική πολυπλοκότητα και η ανασφάλεια δικαίου.

- Οι εκπρόσωποι των επιγραμμικών ενδιάμεσων υπηρεσιών αναφέρουν **σημαντικό κόστος συμμόρφωσης** το οποίο συνδέεται με αλληλεπικαλυπτόμενες υποχρεώσεις και απορροφά μεταξύ **15 % και 30 % των εσωτερικών νομικών πόρων και των πόρων ΤΠ**. Ο **πολλαπλασιασμός των αλληλεπικαλυπτόμενων κανόνων** θεωρείται διαρθρωτικό εμπόδιο για την καινοτομία, ιδίως για τις μικρότερες ευρωπαϊκές εταιρείες. Οι απαντήσαντες ζητούν **απλούστευση, αναλογικότητα** και **σαφέστερη ερμηνευτική καθοδήγηση**, ώστε να βελτιωθεί η ασφάλεια δικαίου και να μειωθούν οι περιττές επιβαρύνσεις. Οι πολύ μεγάλες επιγραμμικές μηχανές αναζήτησης θεωρούν ότι ο βαθμός στον οποίο γίνεται αντιληπτή η συνάφεια της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες θα μειωθεί στο μέλλον, καθώς η ΤΝ και η κανονιστική ρύθμιση των δεδομένων αποκτούν μεγαλύτερη σημασία.

- Κοινή προτεραιότητα όλων των ομάδων είναι να διασφαλιστεί ότι η ψηφιακή νομοθεσία της ΕΕ είναι σαφέστερη και συνεκτικότερη, γνωστοποιείται με πιο αποτελεσματικό τρόπο και υποστηρίζεται από πρακτικούς μηχανισμούς καθοδήγησης και συνεργασίας.

Επιπλέον, το ευρωπαϊκό συμβούλιο ψηφιακών υπηρεσιών (στο εξής: συμβούλιο) που συστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 61 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες έχει διαδραματίσει σημαντικό ρόλο, επιτυγχάνοντας τον στόχο του να συμβάλει στη συνεπή εφαρμογή της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες και συντονίζοντας την ανάλυση της Επιτροπής και των συντονιστών ψηφιακών υπηρεσιών και άλλων αρμόδιων αρχών σχετικά με αναδυόμενα ζητήματα σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά που αφορούν θέματα επιγραμμικών ενδιάμεσων υπηρεσιών. Η αλληλεπίδραση μεταξύ της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες και άλλων νομικών πράξεων συζητήθηκε επίσης σε διάφορες συνεδριάσεις των σχετικών ομάδων εργασίας του συμβουλίου. Τέλος, η ανάλυση αυτή βασίζεται επίσης στις πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της ομάδας εμπειρογνωμόνων για τις ψηφιακές υπηρεσίες, αποστολή της οποίας είναι να αποτελέσει φόρουμ συνεργασίας μεταξύ των φορέων των κρατών μελών και της Επιτροπής σε θέματα υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας.

IV. Συμπέρασμα

Η παρούσα έκθεση δείχνει ότι η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες είναι, συνολικά, σε μεγάλο βαθμό συμπληρωματική προς άλλες νομικές πράξεις της Ένωσης —στην πλειονότητα των

περιπτώσεων, η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες και άλλες νομικές πράξεις της Ένωσης αλληλεπιδρούν με τρόπους που αλληλοενισχύονται και περιλαμβάνουν διατάξεις που έχουν σχεδιαστεί είτε για να βασίζονται η μία στην άλλη είτε για να εφαρμόζονται παράλληλα. Αυτό αντικατοπτρίζεται σε όλες τις περιπτώσεις συμπληρωματικής αλληλεπίδρασης που έχουν εντοπιστεί, όπου η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες είτε συνδέεται με υφιστάμενες πράξεις είτε χρησιμεύει ως οριζόντια βάση αναφοράς για τομεακούς κανόνες είτε θεσπίζει παράλληλες υποχρεώσεις που επιδιώκουν παρόμοιους στόχους με διαφορετικό πεδίο εφαρμογής ή εστίαση. Η αλληλεπίδραση αυτή διασφαλίζει ένα ισορροπημένο και πολυδιάστατο κανονιστικό τοπίο, στο οποίο η πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες αξιοποιεί και ενισχύει τους υφιστάμενους κανόνες, παρέχοντας παράλληλα μια οριζόντια βάση για την τομεακή προσαρμογή. Ωστόσο, το σύνολο όλων αυτών των κανόνων αντιπροσωπεύει ένα σύνθετο νομικό περιβάλλον, με ιδιαίτερες προκλήσεις.

Στο πλαίσιο αυτό:

- Η Επιτροπή δεσμεύεται να λάβει υπόψη τα πορίσματα της παρούσας έκθεσης στην επικείμενη αξιολόγησή της («**έλεγχος καταλληλότητας**») **του ψηφιακού κεκτημένου** για τον εντοπισμό και τη διεξοδική αξιολόγηση πιθανών τομέων στους οποίους μπορούν να αφαιρεθούν περιττά επίπεδα διαδικασιών ή διοίκησης χωρίς να διακυβεύονται οι στόχοι πολιτικής.
- Η Επιτροπή δεσμεύεται να λάβει υπόψη τα πορίσματα της παρούσας έκθεσης στην εξαγγελθείσα επανεξέταση της οδηγίας για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων και στην επικείμενη πράξη για την ψηφιακή δικαιοσύνη, καθώς και στις επανεξετάσεις και αξιολογήσεις άλλων νομοθετικών πράξεων που εφαρμόζονται στον τομέα αυτόν. Η παρούσα έκθεση θα ληφθεί επίσης υπόψη κατά την αξιολόγηση της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες σύμφωνα με το άρθρο 91 παράγραφος 2 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, η οποία θα διενεργηθεί έως τις 17 Νοεμβρίου 2027.
- Η Επιτροπή δεσμεύεται να δώσει ιδιαίτερη προσοχή στις ειδικές ανάγκες και προκλήσεις των **μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων** κατά τη συμμόρφωση με το ψηφιακό κεκτημένο. Επιπρόσθετα, έως τις 18 Φεβρουαρίου 2027 και βάσει του άρθρου 91 παράγραφος 1 της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, η Επιτροπή αξιολογεί τις πιθανές επιπτώσεις του εν λόγω κανονισμού στην ανάπτυξη και την οικονομική μεγέθυνση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων και υποβάλλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.
- Υπάρχει περιθώριο για την Επιτροπή να προωθήσει τον **ισχυρότερο συντονισμό μεταξύ των διαφόρων κανονιστικών πλαισίων**, όπως μέσω του συμβουλίου, προκειμένου να διασφαλιστεί η συνεπής εφαρμογή και η δέουσα τήρηση της αρχής non bis in idem. Επιπλέον, προκειμένου να αρθούν οι εναπομένοντες φραγμοί στην ενιαία αγορά ψηφιακών υπηρεσιών, η Επιτροπή θα κάνει χρήση των εξουσιών επιβολής που διαθέτει, ώστε να αναλάβει δράση κατά των εθνικών νόμων που οδηγούν σε κανονιστικό υπερθεματισμό, αποκλίνουν από το ενωσιακό δίκαιο ή αντίκεινται στο ενωσιακό δίκαιο.

Τα πορίσματα της παρούσας έκθεσης, μαζί με το συνοδευτικό έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής, υπογραμμίζουν την αυξανόμενη πολυπλοκότητα του ευρωπαϊκού κανονιστικού τοπίου. Η Επιτροπή μπορεί να εντοπίσει, μέσω των επικείμενων αξιολογήσεων και του ελέγχου ψηφιακής καταλληλότητας, απτές ευκαιρίες για περαιτέρω βελτίωση, σύμφωνα με το θεματολόγιο της Επιτροπής για τη βελτίωση της νομοθεσίας και την απλούστευση.

Η Επιτροπή επιβεβαιώνει τη δέσμευσή της για ένα κανονιστικό πλαίσιο που αφορά τις ψηφιακές υπηρεσίες, το οποίο θα είναι σαφές, αναλογικό και προβλέψιμο, θα προστατεύει και θα παρέχει διασφαλίσεις τόσο στους καταναλωτές όσο και στους επιχειρηματικούς χρήστες, ενώ παράλληλα θα συνεχίσει να καλλιεργεί την ικανότητά της για καινοτομία. Αυτή η κατευθυντήρια αρχή θα ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο όλων των δράσεων που θα αναληφθούν στο μέλλον κατά την αξιολόγηση της ισχύουσας νομοθεσίας ή κατά την υποβολή προτάσεων για νέες πράξεις. Η Επιτροπή δεσμεύεται επίσης να χρησιμοποιήσει τις εξουσίες επιβολής που διαθέτει για την άρση των κανονιστικών φραγμών σε εθνικό επίπεδο, διασφαλίζοντας ότι η ενιαία αγορά της Ευρώπης παραμένει ελκυστική κινητήρια δύναμη ανταγωνιστικότητας, ευκαιριών και κοινής ευημερίας.